

1 (ג) אם לא הפץ ה' כלל בשלימות המין האנושי, ורצונו רק
שלימות בני ישראל, מדוע נאמר במופתי ה' ובעבודתו
בחקיו ובמשפטיו, למען דעת כל עמי הארץ את ה', מה ישגית
בוה על ידיעתם הלא כל הגוים כאפס נחשבו לו? יהושע אמר,
למען דעת כל עמי הארץ את יד ה' כי חזקה היא. שלמה אמר,
ויהי דברי אלה אשר התחננתי לפני ה' קרובים אליו וכו', למען
דעת כל עמי הארץ כי ה' הוא האלהים אין עוד. יחזקאל אמר,
ועלית על עמי ישראל וכו' למען דעת הגוים אותי בהקדשי וכו',
והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני ה'.
ונאמר וידעו הגוים אשר סביבותיכם כי אני ה'. משה אמר, ושמתם
ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את
כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה, ובהפלת
חזקיהו נאמר, ועתה ה' אלהינו הושיענו מידו, וידעו כל ממלכות
הארץ כי אתה ה' לבדך. אסף אמר, וידעו כי אתה שמך ה' לבדך
עלוון על כל הארץ. ישעיה אמר, למען ידעו ממזרח שמש
וממערבה כי אפס כלעדי אני ה' ואין עוד. דוד אמר, יוכרו וישבו
אל ה' כל אפסי ארץ וישחוו לפניך כל משפחות גוים, כי לה'
המלוכה ומושל בגוים.

ולכן דע לך קורא נעים, כי זה יסוד אמונתינו, שברא ה' את עולמו
מאין, ולא בראו אלא לכבודו, וברא
את האדם יחירי, ואב אחד לכל מין האנושי, וסבת הכל
הוא

In notebook "Religion"

ARC 4° 702/022-7

וידעתם כי אני ה' וכו', וידעו מצרים וכו', וזכנו יהוה ישראל כלי
 אומנתו יתעלה, וכמו שאמר הנביא, ישראל אשר בך אתפאר, והנה
 אם יכלה אוהם על חטא זה יפסיד כל הטורח, אשר טרח להגיעת
 ההכלית הנכבד, ובבחינה זאת כביכול איהו דאפסיד אנפשיה, כי
 כל פעל למענהו, והם לדיק כחו, וודעו הנטויה אשר עשה
 להפליא עמהם, ויצטרך לבנות עולם חדש, לעשות לו שם הפארה,
 ואם שעל דרך האמת לדור דורים שנותיו, מ"מ מה דאול אול ללא
 תועלת, ומוה הצד ראוי לארון למחול על כבודו, כי איך יחל,
 עכ"ל.

ועל זה נאמר בתהלים :

לא לנו ה' לא לנו כי לשמך הן כבוד על חסרך ועל
 אמתך למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם .
 זכן אמר יהושע, אהה אדני ה' וכו', והכריתו את שמינו מן הארץ
 ומה תעשה לשמך הגדול . —

(ד) גם בענין הגר נאמר ואהבתם את תגר, גר ותושב וחי עמך
 ומקבלין קרבנות מן המקיימים שבע מצות, ונאמר ומיד
 בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה, מכל אלה לא
 יקבלו, אבל תמימים יקבלו. שלמה אמר, וגם אל הנכרי אשר
 לא

הערה

(א) דברי מהר"י, וצמעה צני ישראל נרמז להלן .
 (ב) ועל ענין זה דברי החלמוז, לא אמר דוד הללויה, עד שרצה
 בצמלקו של דשעים .